

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, De Oratione
Mentali Et Mysteriorvm Vitae D.N. Iesv Christi &
benedictae Matris eius meditatione**

Arias, Francisco

Coloniae Agrippinae, 1616

Cap. I. Quomodo oratio sit auspicanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48934)

PARS SECUNDA.

IN QVA, QV
MYSTERIA IESV CHR
STI, ET EORVM CI
cumstantiæ meditandæ sint m
do, & quales ex horum me
ditatione eliciendi
effectus, tradi-
tur.

CAPVT I.

*Quomodo oratio auspicianda sit, sese
coram Deo humiliando.*

HXPOSIVIMVS iam ab
tè, quibus ad orationem
diuinorum q; mysterio
rum meditationem pa
rare se debeat modis homo, & cum
iam in locum, in quo cum reueren
tia meditationē instituturus sit, de
duximus. Hic ergò positus, ante om
nia, postquam se sanctissimæ crucis
figno

DE ORAT. MENTALI. 89

figno armarit, animæ oculis Deum
velut præsentem intuitus, se coram
illo humiliet gratiam ad benè rite-
que orandum & meditandum, fru-
ctumq; optatum inde eliciendum,
postulans. Intueatur inquam Dei
quem præsentem habet magnitudi-
nem, & dominum illum, què intue-
tur, bonum omne quod habet, à sei-
pso habere, & infinitum à quo om-
ne bonum promanat fontem esse
cogitet: & ad seipsum ingrediens, à
se nihil omninò, neu quid quod esse
aut valorè habeat, verum innume-
ra quæ perpetravit peccata, habere
se consideret. Videat quoque, num
iam aliqua in præsentiarum in ani-
ma sit culpa, & inordinatus erga
creaturas affectus, qui divinæ ma-
iestatis oculis displiceat: atque hac
agnitione concepta se inclinet, &
coram Domino ante quem versatur
se humiliet, seque ex corde vilissi-
mam quandam creaturam, omni
bono indignam, quin potius omni
ob peccata cruciatu & tormento
dignissimam agnoscat. Si quid verò
in se

90 FRANC. ARIAS CAP. I
in se tunc, quod oculos Domini
presentis offendat, reperiat, et
dem penitens erubescat, & ex
corde emendationem in posterum
spondeat, Dominoque supplicet
misericordia, & sacratissimæ pas-
sionis meritis benignus ignoscat,
quidquid arctam cum ipso commu-
nicationem impedire queat, au-
re dignetur. Ex animo quoque ad Do-
mino presente petat, ut infinitæ
misericordiæ, & per sacratissimam pas-
sionis merita dona communicet. Vo-
toto hoc die omnes suas cogitatio-
nes, verba, operaque dirigat, quæ
purè in omnibus eius gloriam qua-
rat; hac autem orationis hora gra-
tiam, ad ingentem inde fructum col-
ligendū, ac particulariter pro mate-
ria quæ meditaturus est concedat, pe-
retque; ut fructū inde colligendū do-
net. Si de peccatis meditari voluerit
gratiā elargiatur, qua de iisdem ex ani-
mo doleat. Si de morte & iudicio
huius mundi res cōtemnere & diu-
na iudicia metuere discat. Si de sa-
cratissimis vitæ ac passionis Christi
myste-

CAP. I. DE ORAT. MENTALI. 91

mysterijs, gratiã, ad eadẽ magni faciẽda, gratias hoc nomine agendas, illius pœnis condolendum, virtutes imitandas, & reliquos pios affectus, quos iam singillatim prosequemur, qui sunt fructus è sãcta hac meditatione colligendi eliciẽdos postulet. Postquã autẽ hæc per vitæ ac passionis eiusdẽ Domini merita petierit, sacratissimæ Virg. Deiparæ auxiliũ imploret, eamq; vt patronã ac mediatricẽ, ad impetrandum quidquid desiderat, hunc in finem angelicam salutationem aut etiam orationẽ interiorem recitãdo, adhibeat. Eandẽ ob causam & angelicustodis, & aliorum Sanctorum Patronorũ suorum, erga quos particulari deuotione fertur, opem imploret. Et omnia hæc, quæ immediata sũt ad paratum mysterium meditandum dispositio, quàm breuissimè faciẽda sunt; tametsi, si particularem aliquem hic motum sentiret, non incongruũ foret, tamdiu eundem prosequi, quamdiu is durat.

Hæc autem per humilitatem & con-

92 FRANC. ARIAS CAP. I
confusionem sui, meditationis
cipiendæ, ad orationem ritè pe
gendam, & per dona coelestia
tationem diuinam accipiendam
ficacissima est ratio. Vidua illa pa
percula & debitis onerata, quæ
refert Scriptura, nihil domi præ
quam paucillum olei in lecytho
habebat, in præsentissimo periculo
versabatur, ne filij à creditoribus
seruitutè in debitorum solutione
abriperentur, Prophetæ Elizæi co
filium secuta, vasa vacua à vicinis
mutuata domi se abdidit. Mox erexit
modicum illud olei reliquum, fontem
tis instar promanare cœpit, donec
vasa omnia replerentur: aded. ut ad
omne alienum dissoluerit, & honestè
se suamque familiam sustentare
potuerit. Idem & in anima virtutum
indiga, ac peccatorum debitis præ
sa; sed cui modicum boni desiderij
& Deo seruiendi propositi oleum
superest, contingit. Vacua quærit
vascula, seseque humiliat, omnes ad
dis angulos à præsumptione, per
sui ipsius cognitionem, peccatorum
memo-

4 Reg. 4.

DE ORAT. MEMTALI. 93

memoriam, sui que contemptum & cōfufionem euacuando. Hæc autem vafa mutuò petit, nam hæc humilitas gratuitū & liberale Dei donum est. Per hanc humilem autem præparationē, in feipfam ingreditur, in oratione se colligit, itaque parua hæc bonorum defideriorum principia paulatim crefcūt, Deo deuotionis, amoris, aliorumq; donorū celeftiū oleū in animā effundēdo, p̄ quæ virtutibus bonisq; operibus ditatur, vt his & Deo ipfe pro peccatorū debitis fatisfaciat, ac vitā æternā tum fibi, tū omnib⁹ corporis potētis, ac fenfibus obtineat. Quā præclara aut difpofitio, à humiliatione fui & cōfufione orationem aufpicari? Quam cœlefte hoc artificium, à Deo traditum, & à sanctis vſurpatum! hoc iuſti iuſtificantur magis, & sancti magis ſanctificantur. Teſtatur id Abraham, Tobias, Daniel, & alij ſancti, qui hoc exordium ſuis orationibus dedere, humiliando ſe ſcilicet & coram Deo confundendo. hinc mirabiliter in iſdem à Deo viſitati & illustra-

Gen 18.

Tob. 3.

Dan. 3

9.

illustrati fuerunt. Hac etiam ratione peccatores misericordiam conquirunt, iustitiamque impetrant. Manasses Rex Israel peccatis in malis testatur: hic namque cum in oratione Dei magnitudinem misericordiamque proposuisset, mox dimisit, & ad abyssum usque peccatorum memoriâ & dolore se confundens misericordiam obtinuit. Publicanus ille Evangelicus, orationem ab hac confusione sui auersus, ut templum ingressus, altare accedere, & oculos in cælum suscitare non sic ausus, iustificatus in altare abcessit. Hæc denique iusti consuetudo est, qui initio sermonis, qualis est oratio, in qua cum Deo colloquitur, non expectans donec ab alio accusetur & confundatur, se ipsum primus accusat, & delictorum in memoriam reuocatione confundit. Et sicut è spinis & vepribus agro euulsis vallum & sepes construitur qua bonum semen agro commissum ab animalium incurfione communitur; ita è peccatis, quæ per poenitentiam

2 Para. 36

Luc. 18.

mentiam animâ homo erudicat, quò
se coram Deo humiliet & confun-
dat, eorum recordando, validam
quodammodo sepem & vallum cõ-
struit, quo virtutum fructum con-
sèruet, ac tutò excrecere faciat, se-
quæ ipsum à diabolis ne in animam
per superbix ianuam denuo in-
grediantur communit. Consulit hæc
S. Basili⁹ hisce verbis. Ne sis iniquus
tui ipsius iudex, quod operatus es
bonum solum considerando, & ve-
tera præteritaque peccata obliuif-
cendo. Verùm quando virtutes &
bona quæ modo exerces opera præ-
sumptionis tibi periculum arces-
sunt, peccata præterita in memoriã
reuoca, illorũ te memoriã humilia
& confunde, itaque te à sub-
dola superbia tuebe-
ris.

*Orat. 17.
de Humã.*

CA-